इरावती । बउलावलिए डुढ्ढाहिआरविसआ संपुण्णा दे पइण्णा ।

बकुलावलिका । पसीदउ भट्टिणी । किं मए किदंत्ति देवो पुच्छिदव्वो । दद्दुरा वाहरन्तित्ति किं देवो पुहविं वरिसिदुं सुम रेदि ।

विदूषकः । मा दाव भोदीए दंसणमित्तेण अत्तभवं पणिबाडल ङ्गणं विसुमरिदो भोदि । तुमं पुण पसादं ण गेण्हसि ।

इरावती । कुबिदाबि अहं किं करइस्सं ।

राजा । एवमेतत् । अस्थाने कोप इत्यनुपपन्नं त्वयि ।

कदा मुखं वरतनु कारणादृते
तवागतं क्षणमपि कोपपात्रतां ।
अपर्वणि ग्रहकलुषेन्दुमण्डला
विभावरी कथय कथं भविष्यति ॥ ७४ ॥

इरावती । अत्थाणेत्ति सुट्ठु अवधारिदं अज्जउत्तेण । अणासंके देसु अम्हाणं भाअधेएसु जदि उण कुप्पे ण अहं हस्सा भवे ।

राजा । त्वमन्यथा कल्पयसि । अहं पुनः सत्यमेव कोपस्थानं न पश्यामि । कुतः ।

नार्हति कृतापराधो ऽप्युत्सवदिवसेषु परिजनो बन्धं ।
इति मोचिते मयैते प्रणिपतितुं मामुपगते च ॥ ७५ ॥

इरावती । णिउणिए गच्छिअ देविं विण्णवेहि । दिट्ठं पडिब क्खवादित्तणं । अवहिदं मे हिअअं अज्जेत्ति ।

निपुणिका । तह ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

विदूषकः ॥ आत्मगतं ॥ अणत्थो संपडिदो बन्धणब्भट्ठो गेहकबो दओ विडालिआए आलोए पडिदो ।